Permanet in eternum in conſpectu dei: miſericordiam ⁊ ueritatem eius quis requiret?

Permanet i et. ſic ⁊ illi pmanebūt. Ecce
hic oñ͞d que ſit illa etnitas cū dicit pma
net in et. hec ē alta generatio. ſ. etna. p
manet dico i ↄſpectu di. vbi preſto ē ad
miſerandū oib⁹. ꝓpt quid ibi manet: ec
ce ꝓpter miam hic exhibendā nobis. et
vitatē in futuro ↄplendā. ſꝫ miam ⁊ vi.
ei⁹ quis re. ei. Alia lra. i. ad hoc. vt i his
imitet eū: Q. pauci. iō addit ei vt non
q̄rat aliquis diſcere in libris hec. ⁊ p⁹ ſi
bi viuat. nō illi mia ei⁹ ē. q2 nō meritis
ſꝫ bonitate peccata dimittit ⁊ vitā ꝓmit
tit veritas: q2 nō fallit ſꝫ reddidit qđ ꝓ
miſit. Miam ſeq̄ dēm⁹ circa infirmos. ⁊
etiā inimicos. veritatē ſeruare debem⁹.
nō peccando vt ita ſit hō iuſt⁹. vł ita. et
ē hic ↄcluſio pſalmi. ⁊ q2 hereditatē re-
gis habebit miles. ergo miam ⁊ ve. ei⁹.
quis requi. in etna vita? Quaſi nullus
In etno eñ ita erit ſufficiēs beatitudo
vt null⁹ querat ibi miam. vbi null⁹ erit
miſer. Null⁹ querat ibi vitatē. vbi oēs
deū videbūt. vñ dñs in euāgelio In illa
die nō rogabitis me quicq̄ꝫ Et q2 ita tūc
erit. ideo quicquid alij faciant: ego.

Sic pſalmū dicaꝫ nomi tuo i ſeculum ſeculi: ut reddaꝫ uota mea de die in diem.

Sic pſal. di. n. t. i. ſic oꝑabor ad hono
rē tuuꝫ ita quicūq̄ꝫ requirit. exēplo mō
faciat. ⁊ hoc: in ſeclm ſe. i. q̄mdiu hoc ſe
culū durabit. q2 nō ad temp⁹ hoc ē agē-
dum. ſic iquā pſallā: vt reddā vo. m. đ
d. in. d. i. vt qđ voueā: reddam aſſidue
ł ita vt ꝑtim đ futuro ꝑtim de pñti acci
piat Sic pſal. di. no. t. in ſe. ſe. i. ſic pſal
lā tibi laudib⁹ in etnitate. vt hic in pñti
reddā vota m. bonoꝝ oꝑm donec veni-
am. de die pñti i diē futuꝝ. Si ergo vis
in etnum pſallere. redde vota i iſta die.
donec ꝑuenias i illū diē. hic ergo vota
ibi laudes hylares reddaꝫ. vñ p⁹ oia in
officijs eccłaſticis dicit̄ bñdicam⁹ dño.
q2 de oib⁹ bonis que in pñti facim⁹. deū
in futuro ꝑhēniter laudabim⁹ a pueris
aūt dicit̄. q2 tūc āgelice puritatis erim⁹
conſortes Nullus enim in regno celoꝝ
niſi paruulus intrabit.

X

In finem pro hyditūꝫ pſalm⁹ Dauid.

In finem ꝑ hyditūm ps. dauid. ſicut ſu
pra diximꝰ. Hyditum prefectus fuit cū
quibuſdā alijs cantorib⁹ i tabernaculo
dñi. đ quib⁹ i titłis pſalmoꝝ plerūq̄ꝫ fit
mentio. tuꝫ ꝓ officij dignitate tum pro
noīuꝫ īteꝓtatōib⁹. ꝑ q̄s ſbiectoꝝ pſal
moꝝ intelligētie declarāt̄. vt hic ponit̄
hyditū qđ īteꝓtat̄ tranſiliēs eos. ſ. re-
manētes i mundo. ⁊ herētes trenis. De
hoc tranſiliente agit hic ꝓpheta. qui a
trenis ad celeſtia mēte trāſiliuit. monēs
pigros. Illuc ſequi ⁊ laudās locū quo
tranſiliēdo ꝑuenit. Ita eñ iſte trāſiliēs
ſuꝑ aliquid ē. vt ſub aliquo ſit. ⁊ ē ſenſ⁹
Ps. iſte ē dauid ꝓphete qui hic loquit̄
in ꝑſona tranſiliētis. Ps dico habit⁹ ꝓ
hyditū. i. agēs đ tranſiliēte. tranſiliente
dico i finē. i. in chriſtū ¶ Intn: monꝫ vt
ſpretis caducis his etna ſperem⁹ Mod⁹
Triptitus ē ps Primo tranſiliēs rñdet
volētib⁹ decipere. Scđo ſe ſubijci horta
tur ⁊ monet reliquos ad idē ibi. verūtñ
deo. Tercio errātes exꝓbrat et monet.
in deo. nō i caducis ↄſidere q̄ eſt intētio
pſalmi: ibi veruntñ va. Tranſiliēs aūt
iſte videns tot impedimēta ſibi occurrē-
tia deo ſe ſubdit. qui eſt altior eo ⁊ infe-
rioribus ſe: quaſi de alto reſpondet in-
crepando.

Nonne deo ſubiecta erit anima mea: ab ipo eñ ſalutare meum.

Nonne deo. Q. et ſi agitis vt mouear.
et ſi multa tranſilio: tamen anima mea
deo ſemper erit ſub. nil preter eum cu-
piens hoc ideo dicit. ne tranſiliendo ſit
elat⁹. q2 ſi ſe exaltat hūiliabit̄ ⁊ nōne ſbi
ta erit: erit quideꝫ. q2 ab ipſo ſcꝫ a deo
patre eſt ſalutare meum. i. filius qui eſt
auctor ſalutis mee. vere auctor.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Nam ⁊ ipſe de⁹ meus ⁊ ſalutaris meus: ſuſceptoꝛ meus ñ mouebor amplius.

Nam et ipſe ē deus meus. hoc dicit ne minor pře puteť. vel ita vt ñ fiat diſtinctio pſonarū vͤe erit ſubiecta. qꝛ ab ipſo deo eſt ſalutare meū. i. ſaluatio mea quaſi ſcio quis ſupra me ſit ⁊ vͤe Nā et ipſe q̄ ē deus oīum p potētiā ē meus q̄dā ꝓprietate. ſ. peꝛ grām et ē ſalu. m. i. redemptor p incarnatōm. et ſuſ. me⁹ ad glām. ľ adiutor m. alia liť. ſ. i laboribus ſecli. et idō ñ moue. q. vos agitis vt mouear ſꝫ i velamīto alaꝝ eius munit⁹ nō moue. ab eo amplius q̄ i adā quidē mot⁹ fui. vel ñ moue. am. vt pri⁹ motus fui carnis īfirmitate. et dicit hic idē qđ i alio pſalmo qđ em̄ dicit hic. Nonne d. ſubie. e. a. m. hoc ē qđ alibi dicıť. Nō veniat mihi pes ſupbie. qđ vͦ hic dicıť. ñ mouebor am. hoc ē qđ ibi dr̄. et man⁹ pec. non mo. in.

Quouſqꝫ irruitis i homīeꝫ: interficitis uniuerſi uos tāquam pieti iclīato ⁊ macerie depulſe.

Quouſqꝫ q. de turꝛe. i. d̄ arce complationis loquıť imis. i. herētibus terre q. d. et qꝛ nō mouebor ergo. quouſqꝫ irru. vt flum̄ vľ fera in hominē ñ vtiqꝫ in aīaꝫ ſꝫ i carnē qꝛ i cōpe nobis data ē poteſtas ñ i aīa vñ iob tra tradita eſt i man⁹ ipij Nota qđ ait. quouſqꝫ ⁊c. A ſanguine em̄ abel hoc incepūt. Sꝫ nūq̄d illi ptinebāt ad hoīeꝫ q̄ hic loquıť: vtiqꝫ ptinebāt ad hūc hoīē generalē. i. ad ecclā hic dīc que ⁊ alibi ait. ſupra dor. m. fabri. pec. ꝓlō. iniq. ſu. hec aūt vnū ē cū capite ſuo chriſto q̄ ē caput oīuꝫ fideliū. hec ergo dicit quouſqꝫ irru. i ho. q. a ſanguīe abel. qꝛ ad caput ptinent mēbra que ante caput. ꝓdieꝛūt. ſꝫ nūq̄d ꝓdieꝛūt aliq̄ añ caput: vtiqꝫ. qꝛ caput dīc i alio pſalmo. mať ſyon. vnde diceret mať mea ſyon. niſi aliq̄ preceſſiſſent: de q̄b⁹ nat⁹ eſſꝫ. mať dicit ſꝫ hoc dicit hō i ea nat⁹. i. hoc dicit caput ſ. qui ē hō in ea natus. ñ ſ. qꝛ ē fundatoꝛ e⁹ altiſſim⁹ irruitis. ⁊ ñ leuiť. ſꝫ inficitis innocētē. alia litťa irruitis tanqꝫ deiecturi eū. et hoc ē vos dico incūbētes ei tāqꝫ pa. incli. et mace. qꝛ putatis qꝛ ſiñ defenſore ſit. ⁊ qđ facile corruat vt incliat⁹ pies q̄ etiā ñ ipulſus cadet et q̄ſi maceria que ē ꝯſtructio ſaxoꝝ ſine ligamīe cemēti vt ſit circa ortos et vineas. et ne de ipſa nouitate firmam putes. addis ꝯpulſe. ľ impulſe vľ alijs manētib⁹ ita legıť illud ſꝫm litťaꝫ noſtrā. intfi. vni. v. q. d. irruitis i hoīē ſed ñ ē vobis irruendū. qꝛ irruendo ī hoīeꝫ intfi. vos ipſos. vniuerſi etiā ꝯſentientes. vel ita ſ̄m aliā liť. quouſqꝫ apponitis ſup hoīem: idē ſenſus eſt cū precedēti. apponūt em̄ mali ſup homīeꝫ. i. ſup eccleſiā onera paſſionū vt vſqꝫ i fineꝫ impleat q̄ſqꝫ fideľi corpe ſuo qđ deeſt paſſionū chriſti. Deiñ q̄ſi irridēdo ſubdit inficitis. oēs vos. alia litťa q. vos oēs inftitis hoīem illū q̄ntuꝫ ad hoīem ſꝫ ñ oēs vnū. ſꝫ oēs ecclam. ſꝫ. qꝛ de⁹ ſuſceptor ñ mouebor vt ſupra dctm̄ ē. tanqꝫ pa. incli. ⁊ mace. ꝯpul. hoc ñ mutať. Nihil poſſunt cōtra me pſecutores.

Uerūtamē preciuꝫ meum cogitaueꝛūt repellere: cucurri i ſiti: oꝛe ſuo bn̄dicebant: ⁊ cozđ ſuo maledicebant.

Ueruntñ ficti ⁊ occulti cogitauerūt qꝛ latet venenū in corde et ſi ñ audent ꝓferre pretium me. ꝛepel. i. chriſtū ne hoīes colerēt eū ľbtitudinē etnā mihi tolľe cogitauerūt. vľ ſ. aliā lit. honorē cucurri ꝛe. i. chriſtū qꝛ em̄ ñ poſſūt extigueꝛe nomen chriſti inhonorant exaltatū ioſeph verū. Et nota diuerſa geña hoſtiū. irruunt em̄ pſecutores violēti. cogitāt repellere hrtici et ficti. Illi ita. ego tñ ſaluteꝫ illoꝝ ſitiebā. et hoc ē. cucurri in ſiti. qꝛ ⁊ ſi ſemper eos bibit. ſp ſitit vltra. ſed ipſi ore ſuo benedi. quia nequeunt per aperta mala. tentāt per blanda eum ſeducere et corde ſcilicet vbi. cogitauerunt repľlere maledi. hos ſitiebat iſte. Sciendum ſignificari hic eſt duas ſpirituales ciui-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tates: vnam maloꝝ que dicit babylonia
que incepit a chaym. Altera bonoꝝ: que
dicit hierl'm que incepit ab abel. illi⁹ rex
diabolus. iſti⁹ rex chriſt⁹. ᵀ Ciues babylo
nie ſũt irruẽtes. ⁊ repellere preciũ cogitã
tes. Ciues vero hierl'm ſũt ſitiẽtes. et eos
vſqꝫ i finẽ portãtes. he due ciuitates per
mixte ſũt corpe. ſed aduerſe l' diuiſe mẽte
ᵀ. Ciuitas maloꝝ ſignificata ẽ p illã ciui
tatẽ q̃m prius caym edificauit enochi. i.
dedicatio. q2 mali tpalib⁹ ſe dedicãt. dũ
i hac vita que añ eſt radicẽ cordis plan-
tat. q2 pri⁹ eſt qd aiale ẽ. ᵀ Ciuitas ãt bo-
noꝝ ſignificata ẽ p hierl'm. que p⁹ edifi-
cata fuit. nõ ibi: vbi prius ñ erat ciuitas
ſꝫ vbi fuit ieb⁹. vnd iebuſeus. fuit nanqꝫ
trinomia. ſ. ieb⁹. ſalem et hierl'm. Ieb⁹ ãt
itpretat ꝯculcata. vbi ꝯgrue ſalem ſeu
hierl'm: illa euerſa edificat. q2 ex veti ho
mine euerſo atqꝫ ꝯculcato fit nouus hõ
corpalis autẽ cõmixtio vtriuſqꝫ ciuitatis
facit. vt res babylonie miniſtrẽt. qui ſũt
de hierl'm. i. boni. aliq̃n et res hieruſalẽ
illi qui ſũt d babylõia. i. mali. ᵀ vbi gr̃a.
vt tres pueri in babylonia. ⁊ mali regnã
tes in hierl'm. de illa dicit a deo. ego de⁹
et nõ homo et ciuitatẽ nõ ingredior. De
hac, ppheta ait. Glorioſa dicta ſũt de te
ciui. dei.

Dyapſalma.

Verũtamen deo ſubiecta eſto anima mea: quoniam ab ipſo patientia mea.

¶ Dyapſalma. Veruntñ d. Scda pars
vbi item ſe. i. aiam ſuã ſubijci deo horta
tur. q. d. ᵀ illi ita. veruntñ quicquid illi
faciant. deo ſubiecta eſto. a. m. ᵀ Hec repe
titõ mẽti nr̃e robur infigit. et debes ſubi
ici. q̃m pac. m. quã habeo int tanta ſcan
dala eſt ab ipſo. ᵀ Homo eni per ſe hoc ñ
toleraret. ᵀ a quo ipſo ẽ: Ecce a deo et ve

Quia ipſe eſt deus meus et ſaluator meus: adiutor meus nõ emigrabo.

Quia ipſe ẽ. d. m. ᵀ ergo vocat me et ſal.
. m. ergo iuſtificat me adiu. m. ergo glo-
rificat me. et non emi. iñ. ᵀ vbi glorificor
ab inquilinatu migrabo d domo celeſti
nõ emigrabo. vel ſ'm aliã lr̃am. ſ. nõ ero
trãſfuga. ſic et q2 adiutor me⁹ es. id ñ ero
tranſfuga. ab hac fidei firmitate. q2:

In deo ſalutare meũ ⁊ gloria mea: de⁹ auxilii mei ⁊ ſpes mea in deo ẽ.

In deo ẽ ſalu. m. i. ſalus mea. non vt ᵀ in
dijs gentiũ mors. ᵀ ⁊ nõ ſolũ ſalu⁹ ero in
deo. ſ. iuſt⁹ ex impio. ſꝫ etiã gl'a mea erit i
deo hic et in futuro. i. glorioſus ero i eo
et vere. q2 ipſe ẽ de⁹ auxi. m. vel ita vt de
futuro accipiat totũ. In deo erit ſalu.
m. i futuro ⁊ ñ mõ. ᵀ ſalu⁹ ero imo. ⁊ gl'a
mea erit i futuro. ᵀ tũc ſalu⁹ ⁊ gl'oſus ero
i eo. et mõ qd: ipſe eſt deus au. m. i certa
mie. hoc dicit ᵀ nequid ſibi deputet hõ. ⁊
ſpes. m. in. d. eſt. ᵀ donec pueniat ad pfe
ctũ. ſ. ᵀ ad illã glorificatiõꝫ. vbi iuſti ful
gebunt ſicut ſol in regno patris.

Sperate in eo omnis congregatio populi effundite coram illo corda veſtra: quia deus adiutor noſter in eternum.

Sperate in eo. ᵀ Sua fide vulgata: mõet
oĩes qui ſupſtitionib⁹ laborãt. ſpare in
dño. q. d. ſpes mea i deo eſt. quo exẽplo
ſpate i eo. O. ᵀ imitamini me hyditũ. oĩs
ꝯgre. po. O. ſitis vnũ. et ſic ſpare poteri
tis: qũo ſpandũ eſt. effun. co. il. cor. ve.
. i. prauas cogitatões vr̃as. ᵀ ꝯfitẽdo pec
cata. ᵀ ſpando bona. deprecando veniã
plorando ᵀ p lachrymas eni cor effundit
Effundite ergo. ᵀ nolite int⁹ retinere vir⁹
peccati. hec effuſio ſignificat in tunſiõe
peccatoꝝ dũ eni penitẽtes extrinſec⁹ pec
tora tundunt. q̃ntum peccati ꝯſcia aiam
pungat. monſtrat. vñ: pũge oculũ. ⁊ p-
ducit lachrymã. pũge cor. et, pduc ſciaꝫ
et item. In hac vero pectorum tunſione
ſonus ẽ quo figurat ſon⁹ et clamor ꝯfeſ-
ſionis peccatorum. effundite dico et nõ
perit quod effunditis. quia deus eſt ad-
iutor noſter in eternum.

Dyapſalma

Uerūtamen uani filii hominū mēdaces filii hoīnū in ſtateris: ut ɔ̄cipiāt ipi ɔ̄ uanitate in id ipſum.

Dyapſalma ē hic. ¶ Uerūtñ va. Tercia ps vbi errantes exprobrat. ⁊ monet in deo ñ in caducis ɔfidere. quo ps. intēdit. q. d. illi irruūt et occidūt. Uerūtñ vos hoī q̄ſi in alto poſiti. miſereami eoꝝ. quos ꝓus timebatis. ⁊ ex charitate dicite. vani ſūt filij ho. vl' ita ɔtinua. Ego ſic monui ſ. ſpate effundite. verūtñ va. ⁊c. vl' ita iū ge. Deus eſt adiutor noſter. et licet ſic o- peretur nobis dn̄s. verūtñ filij ho. ſ. eue et ade ſūt vani in ſe frena petētes. et mē. ſūt filij ho. ī ſta. i. in rectitudine ſcriptu- rarū q2 ꝑuertūt ſcripturas q̄bus ꝓbent falſa l' mēdaces ſūt ī ſtateris. i. ī iniquis ponderib⁹ q̄bus emētes decipiūt. vñ ſa lomō. ñ ſit t. pond⁹ menſura et menſura mior ſ. q̄ vēdas. et maior q̄ emas. vtꝝ q3 aoiabile eſt apud deū. ⁊ itē. Statera do loſa abhoīabilis ē dō. ⁊ pōdus equū vo lūtas eius. De vtraq3 ſentētia ſil' ꝓcedit hoc mō ad q̄d hoc agūt. vt decipiāt ali- os ipſi dico. exiſtētes in idipſū. i. ī vnum ɔ̄ vanitate. et ſi eñ vani ſūt ī ſuis ꝓuer ſis ſtudijs: de vanitate tñ ī vnū ſūt. vnō vulpes q̄s colligauit ſamſon ad ſuccedē dū meſſeſ alienigenaꝝ ī poſteriorib⁹ ɔue niebāt. facies vō diuerſas hēbāt. hr̄tici ei vulpibus ſiles. in prauitate erroris ɔue niūt. ſ3 ɔtraria tradētes. ⁊ aduerſus ſeip- ſos dimicātes. victoriā eccie faciūt vl' ita et agit ɔ̄ hypocritis qui aliō ſūt: ⁊ aliō videri volūt. ⁊ hoc ē. filij ho. ſūt mēda. q2 falſo examīe fallūt intuentes q2 iuſti videri volūt cū ſint fallaces. ⁊ hoc eſt qō ſubdit mēdaceſ dico. ſūt iuſta. i. ī libra iuſticie per qō facilius decipiūt. vñ ſeq̄t et vt ipſi deuanit. decepti ɔ̄cipiāt alios ī idip. i. ꝑ hoc ipſū qō credentur equi.

Nolite ſpare ī iniq̄tate: ⁊ rapīas nolite cōcupiſcere: diuicie ſi af fluāt nolite cor apponere.

Nolite ſpare ī iīi. hic ſitiēs ɔuertit ſe ad eos. q. d. ſpes mea ē ī deo. ſed o uos filij hoīm Nolite ſpare ī iniq̄. ſed ſicut ſpes mea ī deo ē ita ſit vr̄a. ⁊ nolite vos qui ñ hētis q. ex nccitate ſitis rapturi ɔcupiſ. rap. vbi potius rapit vos diabol⁹ o lu cra dānoſa inueīs pecūiam: ꝑdes iuſtici am. preda eñ q̄ꝫuis rapere ī muſcipl'a ē tenens alienū. et teneris a diabolo. ⁊ ē ſē ſus nec ſperetis. nec cupiatis que ɔgrega ta alijs rapiant. ne vero ſolis paupibus hoc dicere videat. ſubdit. o vos q̄ habe tis diui. ſi afflu. i. ſi exundant tāq̄m de pleno fonte currant. nolite cor ap. i. no lite ſpare ī incerto diuitiaꝝ. hoc diuitib⁹ dicit. ille ergo qui non hab3 non ambiat hic qui habet non ſuperbiat. Et notan dum q ñ dicit nolite habere. ſed cor ap- po non eñ damnat diuitias. vñ merca mur celū. ſed cor appoſitum qō ſ. non ex pendit. ſed recondit.

Semel locut⁹ eſt de⁹ duo hec audiui: q2 ptās dei ē et tibi do mine miſericordia quia tu red des unicuiq3 iuxta opera ſua.

Semel locutus ē deus. duo dixit. ſ. noli te cor apponere. ſperate. q̄bus alia duo reddit. reddens cauſam predictoꝝ. q. d. nolite cor apponere. cur: quia poteſtas iudicandi eſt dei. i. filij. dico ſperate. cur ſperandum: quia tibi do. eſt mīa remune randi. in quo poteſtaſ ⁊ miſericordia ap paret. ecce quia tu reddes vnic. iu. o. ſua per hoc apparet: hoc de chriſto dici q2 pat non iudicat queq̄3. ſed oīne iudi. de fi. vnde hoc ſcis. quia ſeml'. i. eternaliter lo. eſt d. i. diſpoſuit omnia. hec duo au- diui quia pot. ⁊c. Vl' ita ſ̄m ſeriem litte re. ſperate in deo. quia ſemel locu. eſt de. vbi duo hec audi. Cōtrarium videtur deū ſemel loqui. et duo audiri. Quid eti am eſt qō legit in apl'o. Multipharie ml' tiſq3 modiſ olim deus lo. in prophe. ſed inter homines multiſ modis loq̄tur dn̄s apud ſe ſeml'. q2 vnic. vbū genuit per qō omnia facta ſunt ī quo ſil' omnia diſpo

ſita ſunt.inter que oīa hec duo que hic opus eſt dici.audiui cū et multa alia au diuit que hic memorari nō eſt opus. Il la duo ſūt poteſtas et mīa.de quibus ſūt oēs ſcptur.propter que duo lex ⁊ pro phete ſunt propter que ipſe Chriſtus miſ ſus eſt et apli. Poteſtas ergo timeat mīa amet.nec pro mīa poteſtas ↄtemnat.nec ꝑ ptāte de mīa deſpet.⁊ hoc ē.Spāte in deo qꝛ deus ſemel ē lo.i.verbū eēnalit ge nuit.in quo oīa fecit atꝫ diſpoſuit.hoc ē illō verbū de quo paſtores dixerūt. Trā ſeamus vſqꝫ Bethleē et videam⁹ hoc ver bū qō factum ē qō nō tm̄ ieffabile ē.verū etiā nomen ei⁹ qō ſcribebat in lamina au rea ſūmi pontificis⁊ erat tetragramaton .i.qttuor lrāꝝ que ſūt:ioth:ethi:vau:het .i.pncipiū paſſionis iſte vite. Nom aūt ex his lrīs ↄſtans vt quidā tradūt eſt ia. ia.vel ie ie.qō dr̄ ieffabile.qꝛ cū cetera no mina dñi rē ineffabilē ſignificēt.hoc ieffa biliorē rē ſignificat iuxta lrāꝝ interpreta tiones.q.d. Iſte cuius ē hoc nomen ē pn cipiū vite ꝑ Adā amiſſe et hoc ꝑ huīlita tē paſſionis. Quid aūt mirabilius q̄ꝫ ꝙ patiendo.moriendo a morte nos libera uit:ieffab ilis ergo ē verbi generatio cui⁹ etiā nomē ē ineffabile.⁊ iſte tñ aliquid iñ capiēs dicit.Semel lo.ē do.i.eēnalit ge nuit verbū in quo oīa diſpoſuit. hoc vi dit iſte eleuatus ſup oīa etiā traſcēdēs an gelos et ad liquidū puenies.vbi vnus v nū genuit inē que oīa:duo hec au.i alto quo traſiliui.q.ñ a me dico hoc ſed audi ui.raptus ad verbū vnigenitū. Que:qꝛ po.d.ē.i.filij qui nō tm̄ in ſe ptāte habꝫ verū etiā aliis ↄfert:qꝛ nō eſt ptās cuicū qꝫ niſi a deo equo etſi te lateat equitas.et tibi do.mi.qꝛ tu rēd.vni.i.o.ſ.hec ñ mu tant. ¶ Apud illum poteſtas apud illū miſericordia.pertinet ad eius poteſtatez damnare iniquos. Treme ergo eius po teſtatem. Diabolus quedā ptās ē plerū qꝫ tñ vult nocere et nō poteſt qꝛ ptās iſta ſb ptāte ē. Tātū eni ipellit parietē inclia tū q̄ntū accepit ptāte. Cū qui dat tenta tori ptātē ipſe tentato prebet mīam ñ eſt ptās niſi a deo. Noli dicere q̄re dat tantā ptātē diabolo vt non det econtra ptātē? Qui dat ptātē habet equitatē. Noli ergo timere inimicū.tantū facit q̄ntuꝫ accepit ptātē.

LXII

Pſalmus Dauid cum eſſet in deſerto ydumee.

Pſalmus Dauid cū eſſet in deſerto ydu mee.ſicut legit in libro regū fugiens a fa cie Saul.abſcōdit ſe in deſerto ydumeo rū.de quo ñ agit pſalmus.ſed de figura to.ꝑ Dauid eni intelligit eccleſia que in ariditate ſcli velut in deſerto ſitit ⁊ miaꝫ a deo piis precib⁹ expetit donec eēna ca piat docēs nos ſuo exēplo bñ ↄuerſari i medio huius praue et pũerſe nationis et ē ſenſus. Pſal.iſte attribuit Do.i.eccie que hic loquit.pſal.dico habitus de hoc qō ſuſtinuit cū eēt in deſer.ydu.i.in de ſerto huius ſecli vbi ſitit et accipit pſal. iſte ex pſona capitis et mēbroꝝ. Vox eni ipſius nr̄a ē et nr̄a ipſius. ¶ Inten.mo. iſte recte ↄuerſari i medio praue natōis Modus.Biptit⁹ eſt pſal. pmo dicit eccia quō hēat ſe in deſto hui⁹ ſcli.ſ.ſpōſa dñi videre deſiderat quē ⁊ laudat ⁊ id ampli us agere optat. Scdō expoit bona mala qꝫ vtuſqꝫ ptis ibi. Sic memor fui.eccia er go ncitatibus hui⁹ vite eſtuās clamat o.

Deus deus meus:ad te ō luce uigilo. Deus cōis oim ꝑ potētiā qui es deus me⁹ quo dā mō ſpālior ſcꝫ ꝑ cultū et ſanctū deſi deriū vide affectū pie deprecatōis ꝑ hāc gemiationē vigilo ad te de luce vel dilu culo alia lit.i.matutiali hora. ſcꝫ qñ re ſurrexit Chriſt⁹ vt tūc eū laudet eccia qñ exēplo ſue reſurrectōis eū ad reſurgendū aiauit. Iñ ē ꝙ iſte pſal.i matutinis lau dibus ſemp cantat.vel ita ſm moralem ſenſū vbi ꝑ lucē lux grē itelligit que nos vigilare facit ad deū. Ali⁹ eni vigilat ad deū ſcꝫ qui vere dei mēor ē.alius dormit ad deū ſcꝫ qui deū obliuiſcit.ali⁹ dormit in mōo l ad mōm dū mōi obliuiſcit.ali⁹ vigilat ad mōm amans ipſū ideo iſte di cit vigilo ad te. dum mundo dormio. non amans que mundi ſunt:ſed te ſo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf